

Praktika Saksamaal

Helen Truska

Keevitaja

Juuksurist õpetajaks ehk minu praktika lugu

Keevituse eriala välispraktika Lübeckis ettevõttes Euro-P aastal 2018

Eel- ja ajalugu

Ilmselt tuleks parema arusaamise huvides lühidalt rääkida iseendast.

Tere! Mina olen 25-aastane Kesk-Eestist pärit tütarlaps nimega Helen. Käisin läbi kohalikus keskkoolis 12 klassi, pärast mida asusin õppima juuksuriks Tartu Kutsehariduskeskuses. Õpingute lõpus läksin valitud erialale ka mõneks aastaks tööle, kuid siis see kõik juhtuski. Nimelt juhtus see, mida vähesed tunnistada julgevad, juuksur polnud päris läbi ja lõhki minu eriala, tahtsin muutust. Ühe siseringi nalja tõttu hakkas aga minu peas idanema mõte võtta ette midagi hoopis teistsugust ja nii ma sattusingi õppima 2017.a Rakvere Ametikooli keevituse erialale.

Töö / Kool / Kodu

Keevituse oli õppima asumiseni minu jaoks üsna tundmatu ala, üksikud kokkupuuted lapsepõlvest küll meenuvad, aga see oli ka suhteliselt kõik. Alustasin elu muutva ümberõppega.

Järsku oli kõik jälle tohutult paeluv, uus ja huvitav, mistõttu püüdsin kinni haarata igast ette tulevast võimalusest näha, õppida ja kogeda midagi uut. Sellest hetkest, kui välispraktika avaldus täidetud sai, läksid rattad täie hooga käima. Nüüd oli vaja lisaks paberimajandusele ette valmistada nii töö kui ka kodused, sest mind ootas kuus nädalat Saksamaal.

Ettevalmistus

Tuleb ilmselt tõdeda, et suurim ettevalmistus Saksamaale minekuks käis pakkimisel. Kogu selle protsessi vältel sain meeldivalt üllatuda, kui põhjalik ning mitmekülgne abi, toetus ja ettevalmistus õppijaga igal sammul kaasas oli, mistõttu jäigi endal vaid asjad pakkida ja kogemust nautida.

Esimesed muljed ja kollektiiv

Saksamaale läksime neljakesi ehk üksinduse muret ei olnud.

Esimene tugev emotsioon tuli kindlasti kohale saamisega, sest minul isiklikult oli viimasest suuremast reisist möödas ligi 10 aastat. Lübeckisse kohale jõudes ootasid meid rongijaamas ees juba sealsed koordinaatorid, kes meid rõõmsasti majutusse juhatasid. Kõige rohkem tuli ilmselt harjuda keelega, sest keskkoolis õpitud saksa keelest ei olnud just palju meeles.

Uus päev algas meil kõigil kohe esimese praktikapäevaga ettevõttes. Minule tuli majutuskohta järgi ettevõtte tegevjuht isiklikult, mis juba iseenesest oli üllatav, kuid esimese praktikapäeva suurim üllatus tuli ilmselt minu sealsetele kolleegidele ehk peale tegevjuhi ei osanud keegi oodata keevituspraktikandina tüdrukut.

Olgu siinkohal ka lisatud, et õnnelikud on need, kes saavad nii toredas kollektiivis tööd teha või õppida. Julgen kindlalt väita, et ka kõige nürimatel päevadel nautisin ma praktikal käimist. Kollektiiv oli muhe, juhendaja oli super ja ülemused olid väga hoolivad. Igal sammul õppisin või kogesin midagi uut ning minu vaimustus keevituse vastu aina kasvas.

Kohalik elu

Käisime igal vabal võimalusel koos teiste tüdrukutega tutvumas Lübecki elu ja võluga. Kahjuks ei mõjunud veebruari ilmad meie avastusretkedele kuigi soosivalt, kuid see meid ei takistanud, sest linnaliini bussid aitasid hädast ja külmast tihti välja.

Sünnipäev

Ajaliselt läks ka nii, et minu 25. sünnipäev jäi praktika aja sisse. Koostöös ühe tüdrukuga, kes praktiseeris pagar-kondiiter erialal, sai nii ettevõttesse kui ka majutusse tellitud sünnipäevale kohaselt tordid. Kodused saatsid kulleriga suure lillesülemi otse ettevõttesse, mis võttis kohe päeva alguses südame hellaks ja pisara silma. Saksamaa kolleegid õnnitlesid mind päeva jooksul korduvalt ja laulsid ka sünnipäevalaulu.

Ei igatsegi koju

Peale sünnipäeva oli praktika aja lõpuni jäänud vaid nädalake, mistõttu mõte peatsest koju naasmisest ei tahtnud kuidagi meeldida. Kuue nädalaga oli jõudnud tekkida sisse mõnus rutiin, ümberringi olid väga toredad inimesed ja Lübeck kogu oma olemuselt võlus mind esimesest päevast peale. Koduseid oleks küll tahtnud näha, kuid kodumaale tagasi siiski veel ei kippunud.

Mis sai pärast praktikat?

Nagu arvatagi võib tuli praktika lõpus siiski asjad pakkida ning naasta tuttava kodu-kool-töö-rutiini juurde Eestis. Pealtnäha tundus, et sellega ka kogu praktikakogemus lõppeb, aga päris nii siiski öelda ei saa. Vaid paar kuud hiljem sai keevituseriala Rakvere Ametikoolis edukalt lõpetatud, kuid tihe suhtlus sakslastega käib tänaseni ja plaan neid uuesti külastada on samuti töös. Enam kui kindel on aga see, et Erasmus+ programm ja minu juhendaja ettevõttes Euro-P andsid mulle selle julguse ja kindluse, mis tõid mu tööle Rakvere Ametikooli keevitusõpetajaks.